

Notat

---

6. juni 2012
F5/UPC, CAZ, AHY
Jr. nr. 12/01575

Notat til Folketingets Europaudvalg om intervention til støtte for Rådet i EU-Domstolens sager C-63/12, Kommissionen mod Rådet og C-66/12, Rådet mod Kommissionen

1. Indledning

Kommissionen har anlagt sag mod Rådet (sag C-63/12) med påstand om annullation af Rådets afgørelse 2011/866/EU af 19. december 2011 om Kommissionens forslag til Rådets forordning om tilpasning med virkning fra den 1. juli 2011 af vederlag og pensioner til tjenestemænd og øvrige ansatte ved den Europæiske Union samt af justeringskoefficienterne for disse vederlag og pensioner.

Ligeledes har Rådet anlagt sag mod Kommissionen (sag C-66/12) med principal påstand om annullation af Kommissionens meddelelse KOM(2011) 829 af 24. november 2011 og Kommissionens forslag til Rådets forordning om tilpasning med virkning fra den 1. juli 2011 af vederlag og pensioner til tjenestemænd og øvrige ansatte ved den Europæiske Union samt af justeringskoefficienterne for disse vederlag og pensioner. Subsidiært har Rådet nedlagt påstand om, at Kommissionens undladelse af at forelægge Rådet og Parlamentet et passende forslag på grundlag af artikel 10 i bilag XI til Personalevedtægten udgør en tilsidesættelse af traktaterne.

2. Sagens baggrund

På baggrund af udviklingen i den økonomiske og sociale situation i Unionen anmodede Rådet i november 2011 Kommissionen om i medfør af undtagelsesbestemmelsen i artikel 10 i bilag XI til Personalevedtægten at fremlægge et passende forslag til den årlige løntilpasning i 2011. Det fremgår af artikel 10, at Kommissionen i tilfælde af en pludselig og alvorlig forværring af den økonomiske situation i Unionen kan fravige resultatet af den almindelige lønjusteringsmetode.

Kommissionen fremlagde imidlertid senere i november 2011 på baggrund af den almindelige lønjusteringsmetode forslag til en lønstigning for de EU-ansatte for perioden 1. juli 2010 til 1. juli 2011 på 1,7 pct. Rådet besluttede herefter i december 2011 (Rådets afgørelse 2011/966/EU) ikke at vedtage Kommissionens forslag. Fra Rådets side blev det fremført, at betingelserne for at bringe undtagelsesbestemmelsen i Personalevedtægten bilag XI artikel 10 i anvendelse var opfyldt.

Kommissionen har på baggrund heraf lagt sag an mod Rådet ved EU-Domstolen (sag C-63/12) med påstand om annullation af Rådets afgørelse. Kommissionen har gjort gældende, at Rådet har en bunden kompetence i henhold til Personalevedtægten og derfor har en forpligtelse til at godkende Kommissionens forslag til lønregulering for de EU-ansatte, såfremt Kommissionen finder, at undtagelsesbestemmelsen ikke skal tages i anvendelse. Fra Rådets side har man ligeledes anlagt sag mod Kommissionen (sag C-66/12) med påstand om annullation af Kommissi-

sionens meddelelse (COM (2011) 829), hvori Kommissionen afviser at tage undtagelsesbestemmelsen i anvendelse, idet betingelserne herfor – ifølge Rådet – var opfyldte. Subsidiært har Rådet nedlagt påstand om, at Kommissionens undladelse af at forelægge Rådet og Parlamentet et passende forslag på grundlag af artikel 10 i bilag XI til Personalevedtægten udgør en tilsidesættelse af traktaterne.

På baggrund heraf har Rådet udarbejdet henholdsvis svarskrift og stævning i de to sager. Det bestrides heri, at Rådet har en bunden kompetence i henhold til Personalevedtægten, hvorefter Rådet er forpligtet til at godkende Kommissionens forslag til lønregulering. Det gøres således gældende, at Rådet – og ikke kun Kommissionen – har kompetence til at vurdere, hvorvidt betingelserne for at tage undtagelsesbestemmelsen i anvendelse er opfyldte, samt at betingelserne herfor konkret var opfyldte.

Det bemærkes, at Kommissionen i 2010 lagde sag an mod Rådet (C-40/10), idet Rådet i medfør af undtagelsesbestemmelsen i artikel 10 i Personalevedtægten bilag XI havde nedjusteret Kommissionens forslag til lønregulering for de EU-ansatte fra 3,70 til 1,85 pct. EU-Domstolen annullerede i den pågældende sag Rådets forordning, hvori lønstigningen nedjusteredes, med henvisning til, at Rådet ikke havde anvendt den korrekte procedure for at tage undtagelsesbestemmelsen i anvendelse. Kommissionen har i nærværende sager ikke anfægtet, at Rådet har taget den korrekte procedure i anvendelse.

3. Den danske interesse i sagerne

Fra dansk side kan man støtte op om Rådets argumentation, herunder vedrørende Rådets kompetence til at vurdere, hvorvidt den almindelige metode til regulering af de EU-ansattes løn kan fraviges i lyset af den økonomiske og sociale situation i Unionen.

Det vurderes, at sagerne har principiel betydning for Danmark, idet der rejses spørgsmål om, hvorvidt Rådet kan have indflydelse på de årlige justeringer af EU-ansattes lønninger og dermed om, hvorvidt konsolideringsbestræbelserne i medlemslandene skal afspejles på EU-niveau.

Fra dansk side har man anlagt en klar kritisk linje i forhold til EU's personalevedtægt, herunder vedrørende lønreguleringsmetoden, siden Personalevedtægten blev vedtaget i 2004. Danmark stemte således nej til den samlede personalevedtægt, da man fandt, at reformerne på løn- og pensionsområdet var utilstrækkelige, og man har siden stemt nej til de årlige lønreguleringer. Det er på denne baggrund væsentligt for Danmark at søge at sikre mest mulig indflydelse for medlemsstaterne i fastlæggelsen af de årlige lønstigninger med henblik på at kunne reducere disse.

Tyskland, Frankrig, Storbritannien, Irland, Nederlandene, Tjekkiet og Spanien har oplyst at ville intervenere til støtte for Rådet i en eller begge af retssagerne. Europa-Parlamentet har oplyst at ville intervenere til støtte for Kommissionen i begge sager.

På baggrund af sagernes karakter og den danske interesse i sagerne agter regeringen også at intervenere i sagerne til støtte for Rådet.